Sygn.akt: **D 2/2020**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Anna Jakubowska-Rybczyńska**

Sędziowie: radca prawny **Paweł Strzelec - sprawozdawca**
radca prawny **Ewa Piórecka**

Protokolant: aplikant radcowski Tomasz Toruń

po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy

radcy prawnego (…), syna: (…) i (…), urodzonego (…) r. w (…), zam. w (…), ul. (…)

obwinionego o to, że:
w dniu (…)r. przy ul. (…) w (…), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki (…) o nr rej. (…), jadąc z nadmierna prędkością lewym pasem ruchu ulicy (…) od strony ulicy (…) w kierunku ulicy (…), wskutek niezachowania szczególnej ostrożności obowiązującej kierującego przy dojeżdżaniu do oznakowanego znakami poziomowymi i pionowymi przejścia dla pieszych, nie zareagował skutecznym zmniejszeniem prędkości, wobec sytuacji stanowiącej zagrożenie bezpieczeństwa, czym przyczynił się do potrącenia prawym przednim narożnikiem samochodu marki (…) pieszej (…), która przemieszczała się ze strony prawej na lewą dla kierunku jazdy w/w pojazdu, w wyniku czego (…) doznała obrażeń w postaci: otarć naskórka twarzy, wylewów krwawych w tkankach miękkich sklepienia głowy, wynaczynień krwi do przestrzeni podtwardówkowej i podpajęczynówkowej, rozerwania połączeń więzadłowych górnego odcinka kręgosłupa szyjnego z naderwaniem rdzenia przedłużonego od mostu, wylewów krwawych w zakresie tkanek miękkich karku, obustronnych złamań żeber z drobnym zranieniem lewego płuca i niewielkim krwiakiem lewej jamy opłucnej, rozerwania prawego

stawu mostkowo – obojczykowego, masywnych ognisk stłuczenia płuc, wylewów pozaotrzewnych, otarć naskórka i podbiegnięć krwawych kończyn, rany tłuczonej lewego łokcia, otwartych złamań lewej kości ramiennej i kości lewej goleni oraz wylewów krwawych w tkankach miękkich kończyn dolnych, które spowodowały jej śmierć na miejscu zdarzenia i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) w (…) IX Wydział Karny z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt IX K (…) na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

I. uznaje obwinionego radcę prawnego (…) za winnego

tego, że w dniu (…)r. przy ul. (…) w (…), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki (…) o nr rej. (…), jadąc z nadmierna prędkością lewym pasem ruchu ulicy (…) od strony ulicy (…) w kierunku ulicy (…), wskutek niezachowania szczególnej ostrożności obowiązującej kierującego przy dojeżdżaniu do oznakowanego znakami poziomowymi i pionowymi przejścia dla pieszych, nie zareagował skutecznym zmniejszeniem prędkości, wobec sytuacji stanowiącej zagrożenie bezpieczeństwa, czym przyczynił się do potrącenia prawym przednim narożnikiem samochodu marki (…) pieszej (…), która przemieszczała się ze strony prawej na lewą dla kierunku jazdy w/w pojazdu, w wyniku czego (…) doznała obrażeń w postaci: otarć naskórka twarzy, wylewów krwawych w tkankach miękkich sklepienia głowy, wynaczynień krwi do przestrzeni podtwardówkowej i podpajęczynówkowej, rozerwania połączeń więzadłowych górnego odcinka kręgosłupa szyjnego z naderwaniem rdzenia przedłużonego od mostu, wylewów krwawych w zakresie tkanek miękkich karku, obustronnych złamań żeber z drobnym zranieniem lewego płuca i niewielkim krwiakiem lewej jamy opłucnej, rozerwania prawego stawu mostkowo – obojczykowego, masywnych ognisk stłuczenia płuc, wylewów pozaotrzewnych, otarć naskórka i podbiegnięć krwawych kończyn, rany tłuczonej lewego łokcia, otwartych złamań lewej kości ramiennej i kości lewej goleni oraz wylewów krwawych w tkankach miękkich kończyn dolnych, które spowodowały jej śmierć na miejscu zdarzenia i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k. został skazany wyrokiem Sądu

Rejonowego (…) w (…) IX wydział Karny z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt IX K (…) na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czy wymierza obwinionemu na podstawie art. 65 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę nagany. Nadto na podstawie art. 65 ust 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na czas 3 (trzech) lat.

II. obciąża obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) płatnymi na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Przewodniczący Członkowie

Anna Jakubowska-Rybczyńska Paweł Strzelec Ewa Piórecka

Pouczenie:

Na podstawie art. 70 ^{4} ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych sporządzenie uzasadnienia niniejszego orzeczenia dokonuje się i doręcza na wniosek strony lub Ministra Sprawiedliwości, złożony w terminie 14 dni od dnia doręczania orzeczenia.

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu (…) **r.** Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) rozpoznał sprawę z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej Rzecznikiem Dyscyplinarnym) z dnia (…) r., o ukaranie radcy prawnego (…) obwinionego o to, że w dniu (…)r. przy ul. (…) w (…), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki (…) o nr rej. (…), jadąc z nadmierna prędkością lewym pasem ruchu ulicy (…) od strony ulicy (…) w kierunku ulicy (…), wskutek niezachowania szczególnej ostrożności obowiązującej kierującego przy dojeżdżaniu do oznakowanego znakami poziomowymi i pionowymi przejścia dla pieszych, nie zareagował skutecznym zmniejszeniem prędkości, wobec sytuacji stanowiącej zagrożenie bezpieczeństwa, czym przyczynił się do potrącenia prawym przednim narożnikiem samochodu marki (…) pieszej (…), która przemieszczała się ze strony prawej na lewą dla kierunku jazdy w/w pojazdu, w wyniku czego (…) doznała obrażeń w postaci: otarć naskórka twarzy, wylewów krwawych w tkankach miękkich sklepienia głowy, wynaczynień krwi do przestrzeni podtwardówkowej i podpajęczynówkowej, rozerwania połączeń więzadłowych górnego odcinka kręgosłupa szyjnego z naderwaniem rdzenia przedłużonego od mostu, wylewów krwawych w zakresie tkanek miękkich karku, obustronnych złamań żeber z drobnym zranieniem lewego płuca i niewielkim krwiakiem lewej jamy opłucnej, rozerwania prawego stawu mostkowo – obojczykowego, masywnych ognisk stłuczenia płuc, wylewów pozaotrzewnych, otarć naskórka i podbiegnięć krwawych kończyn, rany tłuczonej lewego łokcia, otwartych złamań lewej kości ramiennej i kości lewej goleni oraz wylewów krwawych w tkankach miękkich kończyn dolnych, które spowodowały jej śmierć na miejscu zdarzenia i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) w (…) IX Wydział Karny z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt IX K (…) na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W przedmiotowym wniosku Rzecznik Dyscyplinarny, na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^{1} ust.1 ustawy o radcach prawnych, wniósł o skazanie obwinionego bez

przeprowadzenia rozprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo z Prokuratury Rejonowej (…) w (…) zawiadamiające o wszczęciu śledztwa wobec (…), podejrzanego o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W dniu (…) r. Rzecznik Dyscyplinarny wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…). Wyrokiem Sądu Rejonowego (…) w (…) IX Wydział Karny z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt IX K (…) radca prawny (…) został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k. k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Sąd orzekł wobec niego również karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Nadto, Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz zobowiązał go do zapłaty na rzecz dwóch oskarżycieli posiłkowych kwot po 50.000 zł tytułem nawiązek. Sąd Okręgowy w (…) wyrokiem z dnia (…)r. sygn. akt V Ka (…) utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego (…) w (…) IX Wydział Karny z dnia (…)r., zmieniając go jedynie w zakresie zobowiązania oskarżonego (…) do zwrotu prawa jazdy właściwemu organowi administracji. W dniu (…) r. radca prawny (…) został przez Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchany w charakterze obwinionego. W trakcie przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu oraz oświadczył, że chciałby skorzystać z dobrowolnego poddania karze w trybie art. 335 k.p.k.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zebrany w toku postępowania materiał dowodowy świadczy o tym, że obwiniony przyznał się do winy, okoliczności popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego, jak i jego wina nie budzą wątpliwości, a co za tym idzie zachodzą warunki do rozpoznania sprawy w trybie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^{1} ust.1 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonując ustaleń faktycznych w pierwszym rzędzie wziął pod uwagę treść orzeczeń sadów powszechnych zapadłych w prowadzonej wobec obwinionego radcy prawnego (…) sprawie karnej. Analiza treści orzeczeń zarówno sądu I jak i II instancji orzekających w sprawie karnej w pełni uzasadnia przekonanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zarówno w zakresie sprawstwa jak i winy obwinionego. O tym, że zarówno wina obwinionego jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości świadczy również treść wyjaśnień obwinionego przesłuchanego przed

Rzecznikiem Dyscyplinarnym w dniu (…) r. Obwiniony nie kwestionował w trakcie przesłuchania zasadności rozstrzygnięć sądów powszechnych. Co więcej, w tracie przesłuchania złożył ustny wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy. Wniosek ten został poparty przez jego obrońcę, który pismem z dnia (…) r. wniósł o konsensualne zakończenie postępowania dyscyplinarnego.

(Dowód: Protokół przesłuchania obwinionego z dniu (...) r., sygn.. akt. RD (...), wniosek obrońcy obwinionego z dnia (...) r. o konsensualne zakończenie postępowania dyscyplinarnego).

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał radcę prawnego (…) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne wynikające z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z tytułu popełnienia opisanego przewinienia dyscyplinarnego wymierzył obwinionemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1982 r. o radcach prawnych karę nagany oraz obok tej kary na podstawie art. 65 ust.2a ustawy także zakaz wykonywania patronatu na czas 3 lat.

Wymierzając obwinionemu karę nagany Sąd wszechstronnie przeanalizował okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że skutkiem niezachowania przez obwinionego radcę prawnego (…) należytej ostrożności w trakcie prowadzenia pojazdu mechanicznego było potrącenie pieszej (…), w następstwie którego doznała ona uszkodzeń ciała skutkujących śmiercią. Nieostrożność obwinionego polegała w głównej mierze na niezachowania w trakcie prowadzenia pojazdu dopuszczalnej, bezpiecznej w panujących warunkach prędkości. W świetle opinii biegłych prędkość z jaką poruszał się obwiniony przed potraceniem pokrzywdzonej wynosiła odpowiednio : 54 km/h w odległości 75 m od przejścia dla pieszych, 58 do 66 km/h w odległości 22,6 m przed przejściem, 63 km/h przed przejściem.

(*Dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego (...) w (...) IX Wydział Karny z dnia (...)r. wraz z powołanymi tam opiniami biegłych)*

W przekonaniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpływ na wymiar orzeczonej wobec obwinionego kary powinny mieć również inne, równie istotne okoliczności sprawy. W świetle treści opinii Instytutu (…) w (…), na którą powołuje się sąd karny dokonując ustaleń

faktycznych w wyroku z dnia (…)r., zasadniczą i bezpośrednia przyczyną wypadku drogowego było zachowanie pieszej (…), która nie upewniła się co do możliwości wejścia na jezdnię i wbiegła na nią.

(*Dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego (...) w (...) IX Wydział Karny z dnia (...)r. wraz z powołanymi tam opiniami biegłych)*

Orzekając wobec obwinionego radcy prawnego karę, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podzielił stanowisko zaprezentowane przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku skazującego z dnia (…) r. zgodnie z którym, główną i zasadniczą przyczyną wypadku było zachowanie pieszej (…). Nie wyklucza to jednak przyjęcia, że po stronie obwinionego nie wystąpiły zachowania przyczyniające się do zdarzenia w określonych rozmiarach.

Na wymiar orzeczonej wobec obwinionego radcy prawnego (…) kary, wpływ miało również to, że za popełniony czyn poniósł on już odpowiedzialność karną oraz wpłacił na rzecz pokrzywdzonych oskarżycieli posiłkowych orzeczone nawiązki w kwocie po 50.000 zł.

(Dowód: dwa potwierdzenia przelewu z (...) r. na kwotę 50.000 zł)

Wymierzając obwinionemu karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął również pod uwagę jego dotychczasową niekaralność dyscyplinarną oraz fakt, iż popełniony przez niego czyn nie pozostaje w bezpośrednim związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w świetle ustalonych okoliczności sprawy uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na czas 3 lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne, nie może sprawować funkcji patrona albowiem nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanej regulacji.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona obwinionemu kara jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przewinienia dyscyplinarnego, a poprzez swoją dolegliwość kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej i spowoduje, że obwiniony będzie w przyszłości

przestrzegał przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz nie popełni przewinienia dyscyplinarnego.

O obciążeniu obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1500zł Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z art. 70^6 ust. 3 ustawy. Na powyższą kwotę składają się wydatki na przesyłki pocztowe oraz wynagrodzenia sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji zgodnie z powołanymi wyżej przepisami.

Przewodniczący	Członkowie	
Anna Jakubowska-Rybczyńska	Paweł Strzelec	Ewa Piórecka

Pouczenie:

na podstawie art. 70^1 ustawy z dnia 7 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w termie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.